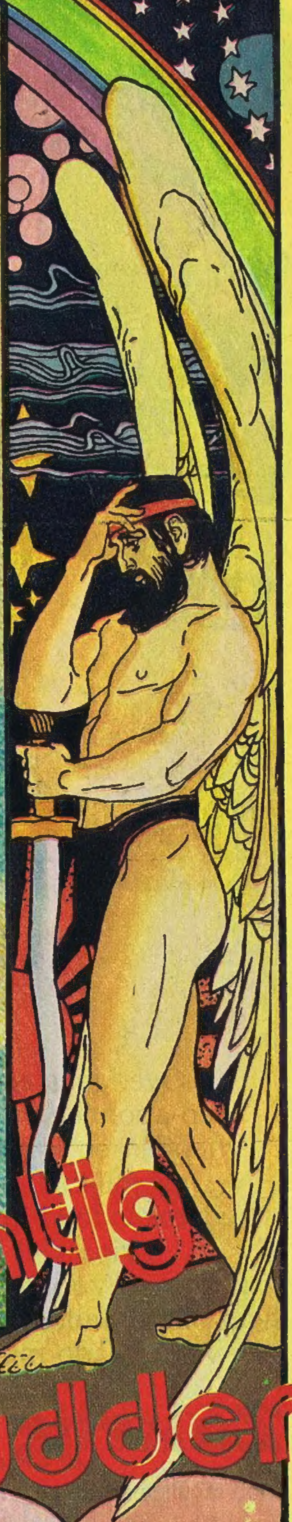
PEP

STRIPWEEKBLAD
NUMMER 16
losse nummers 90 cent abonneeprijs 75 cent.

voorzichtig
niet schudden
breekbaar

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al lang abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou dè gelegenheid om abonnee te worden. En jìj verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Leeftijd: .... jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen:
* per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Stuur mij als kado:

- O het album van 'De Macaroni's'
- O het album van 'Wellington Wish'
- O het album van 'Bernard Voorzichtig'
- O het album van 'De Generaal'

* aangeven wat gewenst wordt.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974 16-Pep-74-01A

PEP post

postbus 6003 haarlem

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 16 — 19 april 1974
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003,
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/33 90 40

Puzzelen

Mijnheer en Mejuffrouw, (Pietje en Pepita)
Ik ben het volkomen eens met Henk de Vries van die stripoteek uit Heerenveen. Neem nou dat boek van de generaal, nadat je het twee keer gelezen hebt, ligt het zowat helemaal uit elkaar en nadat ik het een paar keer had uitgelezen, moest je gewoon puzzelen om het boek weer in elkaar te krijgen. Zo gaat het plezier van het lezen er gauw af.
Ik wou het ook even hebben over het duo Uderzo en Goscinny. Als je dat verhaal leest val je bijna in slaap vooral bij het nummer dat ik hier nu voor me heb liggen (5), en waarom is het nog steeds één pagina, want zo begint het verhaal je helemaal te vervelen. Ik heb wel een voorstel maar ik denk dat die niet zal worden ingewilligd, want mijn voorstel is om die allerbelabberdste verhalen van Joop Mommers en die van Robert van der Kroft er uit te halen, dan is er ook weer plaats voor een pagina voor Joris P.K. En nu komt de belangrijkste vraag: Wanneer komt de generaal terug?
Uitstekend vind ik Marcel Gotlib, ik lach me altijd rot als ik een verhaal van hem lees, zo nu ook weer het verhaal „Oorlog in het dierenrijk". Werkelijk zeer goed geslaagd, maar daarbij moet ik vermelden, dat de verhalen wel eens beter zijn geweest.

Harm Brouwer, Heiligerlee

De generaal was inderdaad slecht gebonden. Vandaar die plastic hoes!

Gepolariseerde straathond

Nog nooit heb ik een brief met klachten geschreven, maar wat ik in PEP nr. 7 las, ging mij toch mijlen te ver. Eén of andere hoogst duivelse grote idioot, die de naam Luc Smeets draagt, probeert te zeggen dat Peter de Smet niet zou kunnen tekenen, niet inventief is en niet over fantasie beschikt!! Namens honderdduizenden PEP-lezers zal ik even zeggen dat deze knul een (ja, ja, daar komt het) enorm idiote kaffer, een afschuwwekkende duivel, een gepolariseerde straathond en een schofterige jokkebrok is. Als hij zijn mening nog één keer uit, kom ik hem persoonlijk in de sloot werpen (hop, gorgel, plons, blub). Als ik me rot voel, pak ik mijn album van de Generaal en na een paar seconden ben ik weer helemaal vrolijk. Luc ziet de droge humor niet (vooral van de soldaat). Bah, wat een zuurpruim is die goser. Wanneer komt de Generaal weer regelmatig terug? Joris PK is ook geweldig. Mijn favoriete PEP-helden:
1. De Generaal; 2. Olivier Blunder; 3. Joris PK; 4. Asterix; 5. Lucky Luke. Bof, ik kap er mee. De groetjes aan Peter de Smet (Smet lijkt verdraaid veel op Smeets) (Bah). Enne... geen censuur, hè!!

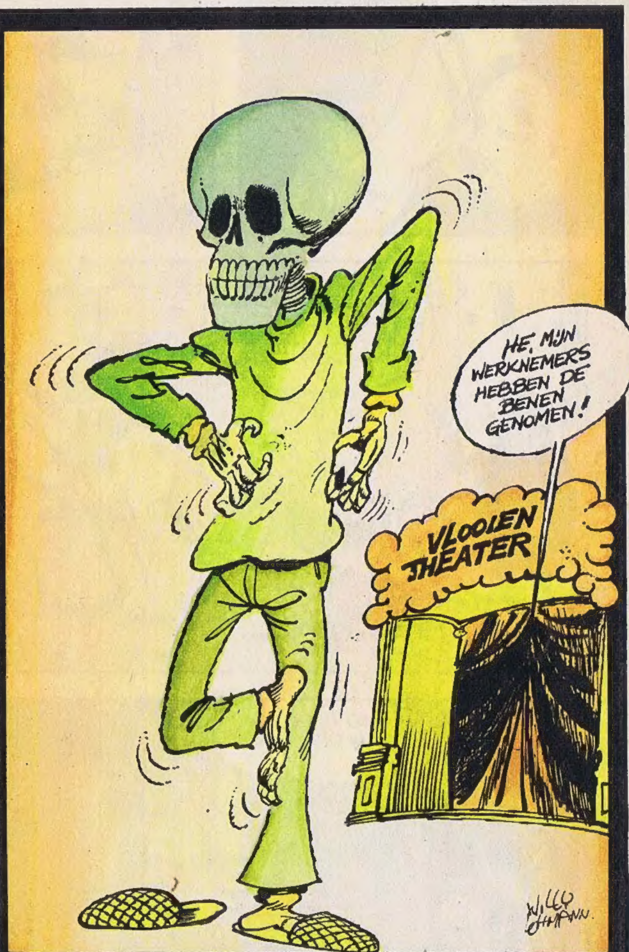
Gertjan van 't Veer, Rotterdam

Uitstekende brief! Dus geen censuur!

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Buen Pep

Agui su una vez algo de otro modo. Pero ahora par serio. Pep su sin duda buen. Corto pero fuerte, no?
saludar, **Martin**
Arriba arriba andalé andalé!!

Heeft u ook zo'n last van beestjes, waarde jongelui-lezers? Wij vooral van persmuskieten, gezien de grote plannen die we met PEP hebben (daarover binnenkort meer!) en gezien het voorjaar, denk ik. Maar deze week heeft niemand iets te klagen: we plaatsen de laatste pagina die we nog van Asterix hebben! Ook bevat PEP deze week een dierkundig CADEAU, geheel en al gratis. Baron van Tast heeft een feestje op p. 46. En Tarzan doet aan yoga, tenminste volgens Gotlib: p. 18. Op p. 28 een nieuwe stripheld: Ollie Bazooka. Tenslotte: volgende week komt EPPO!

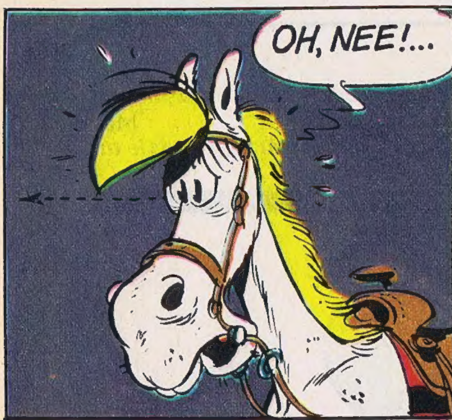
mr. D.I. (ertje) Recteur, directeur

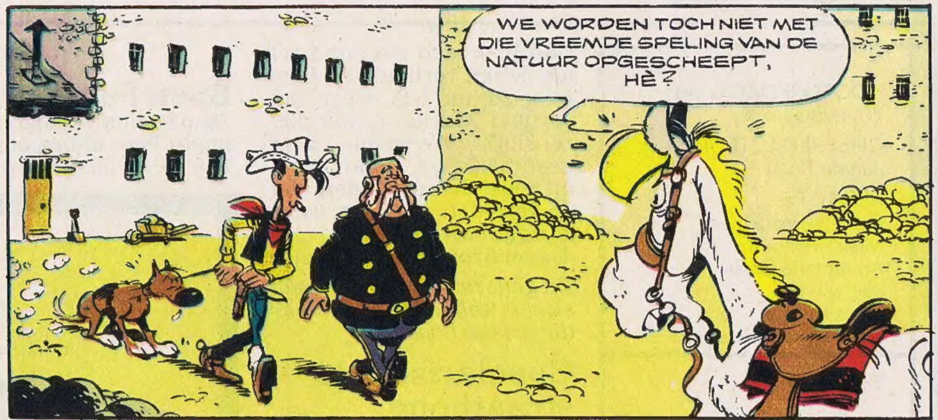
P.S. Blader dit nummer voorzichtig door!

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625 Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828 Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v.d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33.90.40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz). **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam. tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen. tel.: 03-382380. **Agency for Canada.** Dutch Magazine and Book Import Cy 129 Huronstreet Oshawa — Ont. Att. Mr. G. Altena. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman-/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de erfenis van rataplan

© Dargaud S.A. 1974

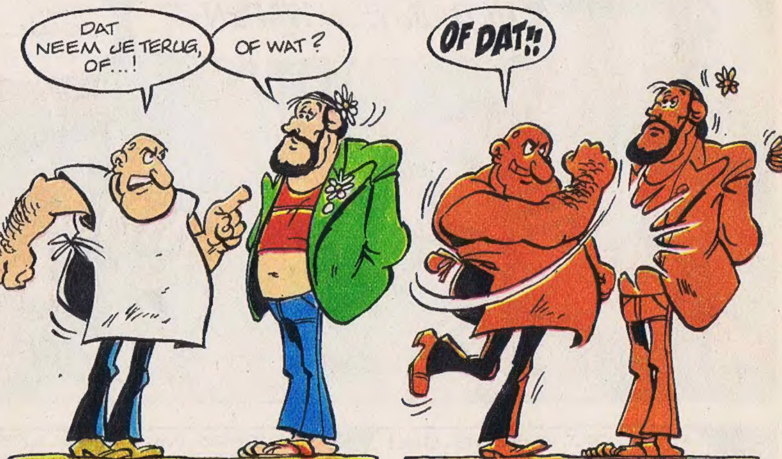

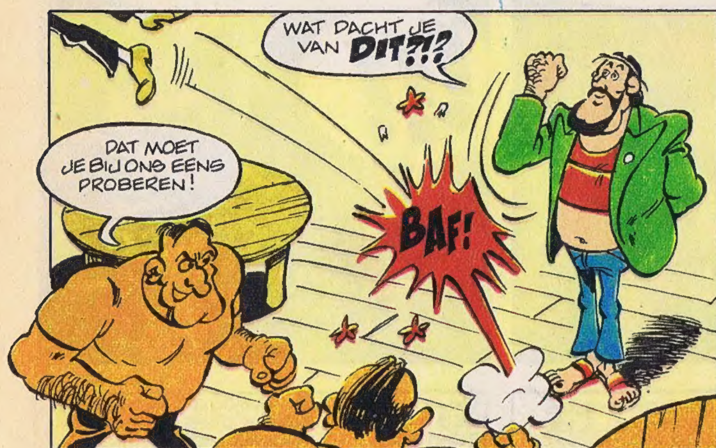

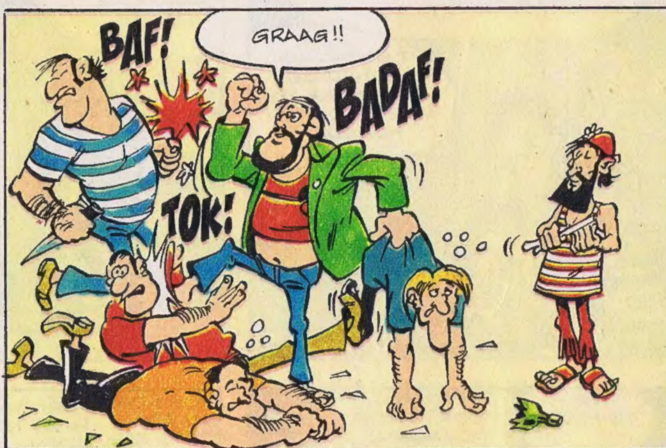
WORDT VERVOLGD

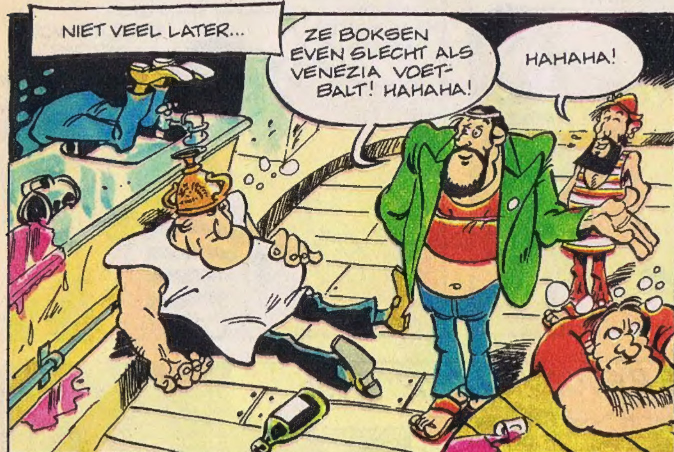
DE MACARONI'S

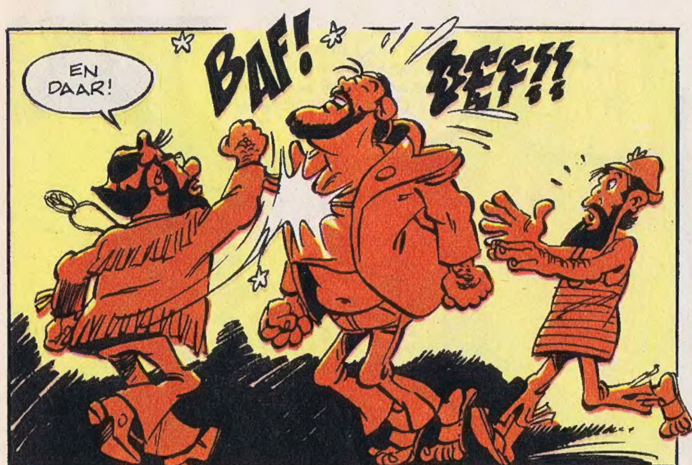

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO
TEKST: DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

voetbal in venetië

DE MACARONI'S

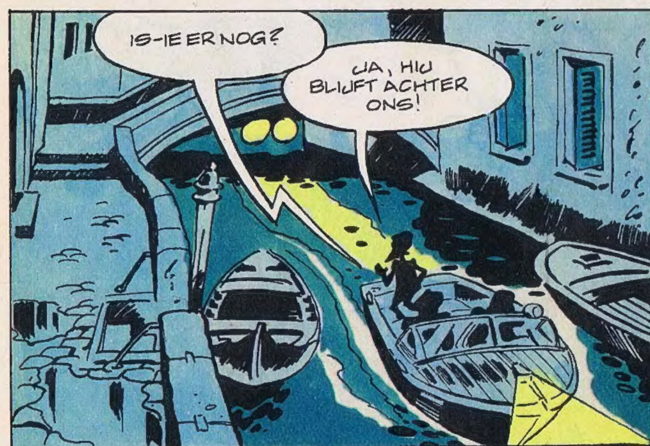

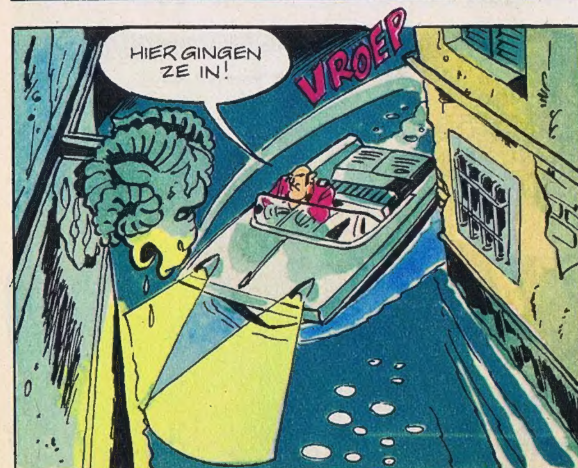

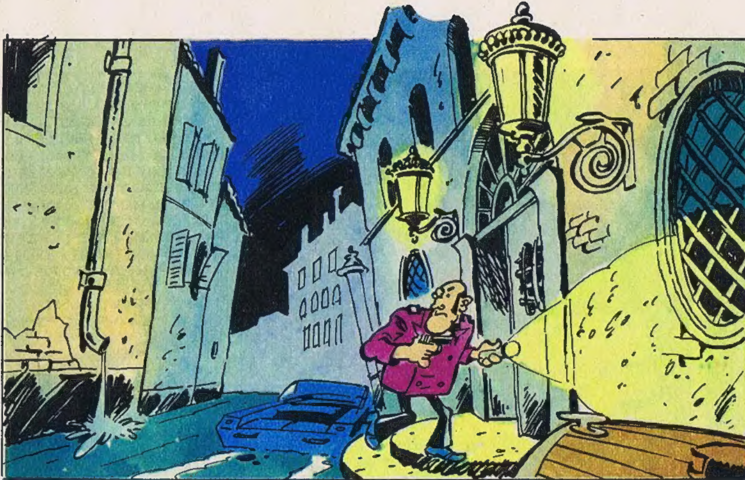

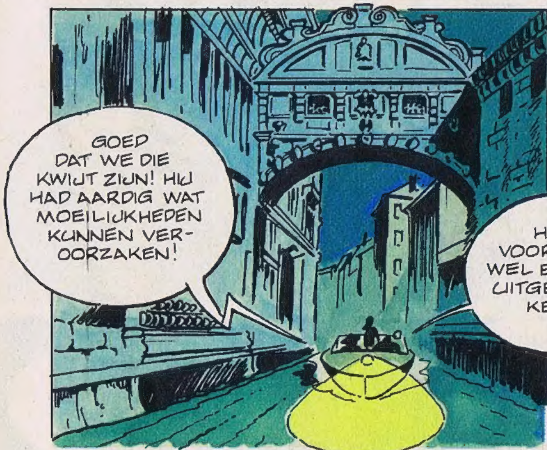
voetbal in venetië

12

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TEKENINGEN:
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING-
JAN VAN ERP

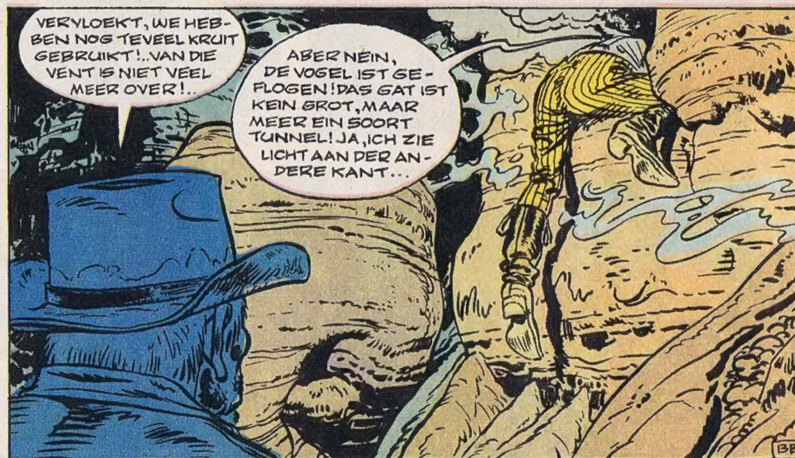

het spook van de goudmijn

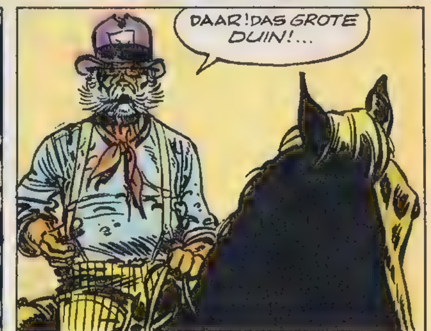

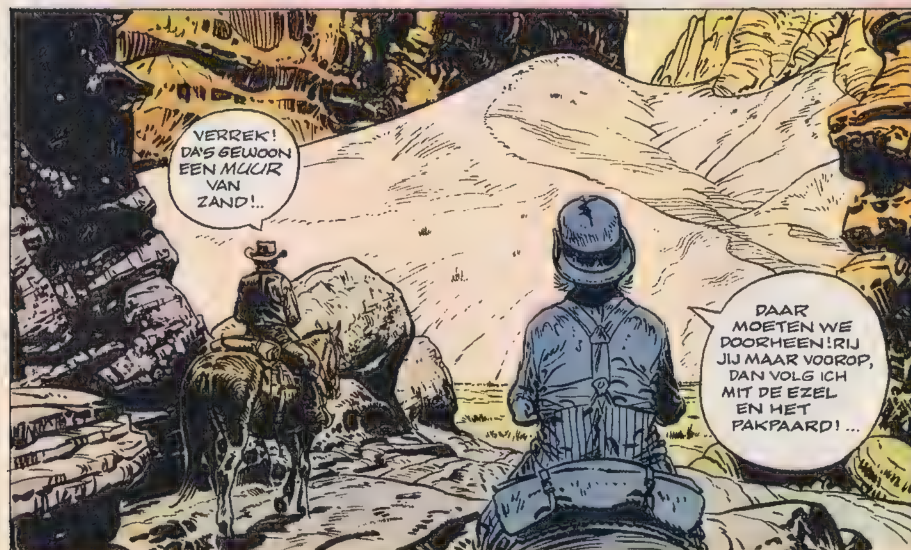

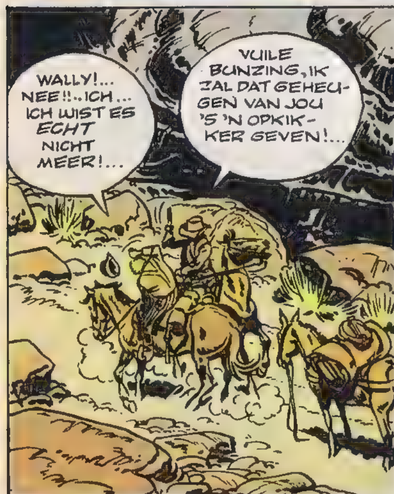

BLUEBERRY

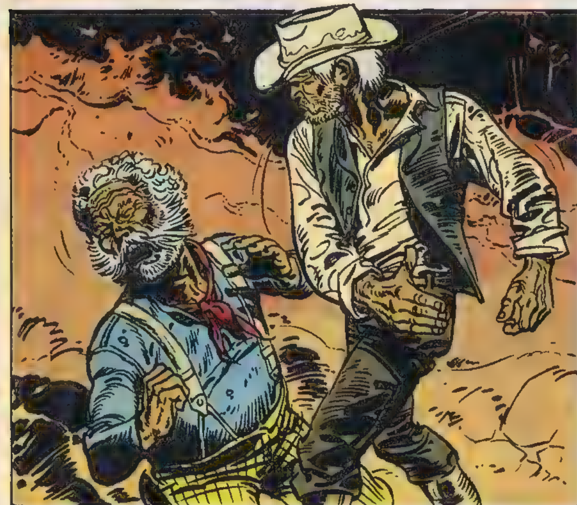

DA'S WAR ICH GLAD VERGETEN.. TEUFEL...ALS JE DWARS DOOR DAT DUIN GAAT, ZAK JE D'R BINNEN WENIGE MINUTEN GANZ UND VOLLIG IN. BINNEN 'N PAAR MINUTEN BEN JE GESTIKT...GUT DAT ICH DAARAAN DENK, ZEG...
DA'S ZEKER GOED, DAT JE DAARAAN DENKT, VIEZE VUILE SMERIGE COYOTE!... EN MIJ MOOI VOOROP LATEN RIJDEN, HÈ?!

VAN DAT PAARD AF, SCHOFT!... VAN DAT SOORT SPELLETJES HOU IK NIET...
WALLY!... JE...JE G-GAAT TOCH NICHT SCHIESSEN, W-WAS?!..D-DENK AAN HET G-GOUD..HÉÉÉ...

WALLY!... NEE!!..ICH... ICH WIST ES ECHT NICHT MEER!...
VUILE BUNZING, IK ZAL DAT GEHEUGEN VAN JOU 'S 'N OPKIKKER GEVEN!...

IK ZEI: VAN DAT PAARD AF!
TWAK

IK WIL DAT 'T NOU VOORGOED UIT IS MET DIE GEIN VAN JE!
WALLY!... L-LAAT LOS!... RRAAAH...

DE VOLGENDE KEER SLA IK JE AL JE TANDEN UIT JE BEK! EN NOU VOORUIT, WEER OP JE PAARD!

SCHWEINHUND! DAAR KRIJG JE SPIJT VAN! DAAR KRIJG JE SPIJT VAN...
OP WEG!

INTUSSEN...
PATROONHULZEN!... HIER IS DIE SCHIETPARTIJ GEWEEST TUSSEN PROSIT EN WALLY EN... EN...
EN WIE? EN WAAROM?
NOG GEEN UUR GELEDEN WAREN ZE HIER NOG, JONG! WE HALEN ZE IN, DAT STAAT VAST, IMMERS, ZE DENKEN DAT WIJ DOOD ZIJN...DAAROM WISSEN ZE NERGENS HUN SPOREN UIT...

OP DAT OGENBLIK...
PROSIT, MISSCHIEN KUNNEN WE DIE GEHEIMZINNIGE ONBEKENDE GOUDENKOGELSCHUTTER ACHTER ONS WIJSMAKEN, DAT WE IN HET ZAND GEZAKT ZIJN...
HUH? HOE WIL JE...

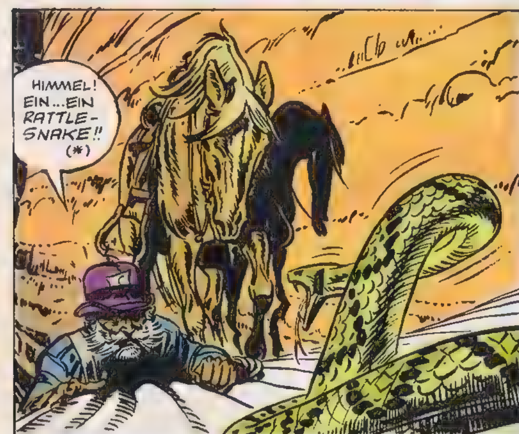
het spook van de goudmijn

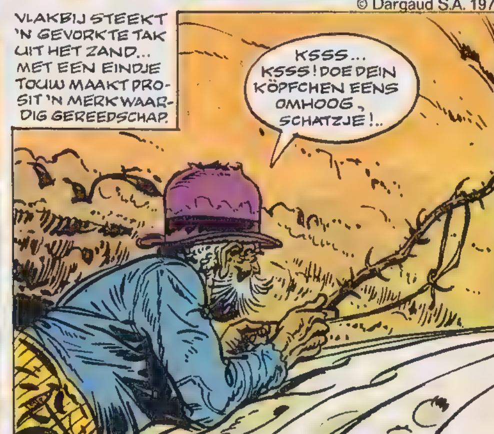

* RATELSLANG.

WORDT VERVOLGD

HET BOZE OOG

door Quint
illustratie
Jos Looman

DEEL 1

Het geluid dat je altijd zou horen in een schelp, was dat van de golven op het strand van Madang in Nieuw Guinea. Alle dagen van je vakantie had je op dat fantastische strand zoekgebracht. Je waadde door de spiegelende slenken en beloerde het geheimzinnige leven van de anemonen en algen, van de purperen zeesterren en de ontelbare kleine vissen. Nu was dat allemaál voorbij. Je zou vandaag terugvliegen naar Port Moresby en dan naar Australië. Geen wonder dat je in een melancholieke stemming verkeerde.
Eén maand van het jaar kon je maar bij je ouders zijn. Je vader bekleedde een bestuursfunctie in Madang. Een tante zorgde voor je zolang je nog op school zat in Brisbane. Eenmaal terug bij je vele studievrienden, zou het allemaal wel weer meevallen. Maar nu zag je tegen het komende afscheid op. Omdat je toch niet kon slapen, was je in alle vroegte het strand opgelopen. Gedachteloos raapte je wat schelpen van de vloedlijn, die zou je bewaren als souvenir.
Een auto stond op het strandpad te toeteren en je zag iemand met een sjaal zwaaien. Dat kon alleen maar voor jou zijn, je was de enige op het strand. Dus begon je te hollen. Je moeder. Zeker ongerust dat je te laat terug zou zijn om het vliegtuig te halen. Onzin natuurlijk, het was pas...
„Waar blijf je toch? Moeten we te laat komen?"
„Mijn horloge stond stil. Ik merk het nu pas."
„O... Nou ja, als we het maar halen. Je koffers zitten al in de auto. Kom maar gauw."
Daar stond je, hijgend, beide handen vol schelpen. Inpakken ging niet meer. Een aarzeling, toen gooide je ze allemaal terug op het strand. Behalve één. Een grote gladde zachtgroene kaurie, met een ronde donkere vlek op de rug. Die stak je snel in je broekzak. Waarom juist die? Nou, die was de stevigste en zou niet zo vlug breken. En eigenlijk vond je hem mooier dan de andere, zo geheimzinnig groen. Je moeder veegde ongeduldig het haar uit je ogen, het lange haar dat ze lachend tegen je vader had verdedigd. „Het staat hem toch goed, en als z'n vrienden het nou allemaal zo dragen..." Toen trok ze je mee naar de auto. Ineens voelde je weer heel diep dat je je ouders een jaar zou moeten missen. Je vader zat achter het stuur en trok een gezicht. „Zo zwerver! Wou je het vliegtuig missen?"
Nu hoopte je maar dat het afscheid gauw achter de rug zou zijn, als het toch gebeuren moest. Maar je zou altijd zien, juist nu was het vliegtuig verlaat. De passagiers zaten met hun handbagage in de vertrekhal te wachten. Je vader moest naar een bespreking, dus namen jullie kort en wat vormelijk afscheid, zoals je wist dat hij het graag wilde. Toen bleef je alleen met je moeder.
„Heb je een draad of zoiets?"
„Waarom?"
„Kijk... Deze schelp ga ik om mijn hals dragen."
„Je bent toch geen meisje!"
„Doe niet zo hopeloos ouderwets! In Brisbane dragen de jongens de gekste dingen om hun nek. Haaietanden. Sieraden uit India. Gekleurde stenen. Deze schelp zullen ze prachtig vinden."
„Nou, ik heb geen draad... Ja, dit kettinkje. Maar je kunt toch niet met een zilveren kettinkje...?"
„Best hoor. Dank je wel."
„Nee, niet zo. Het slotje gaat heel anders open. Zó."
En met een lachje: „Je vader moest je zo eens zien! Hij zou..."
„Willen de passagiers van Vlucht N.834 voor Port Moresby zich naar EXIT 2 begeven!" riep een metalige stem door de luidsprekers.

Je had al zo vaak gevlogen. Behalve het opstijgen en landen vond je er niet zoveel meer aan. Een schoolbus met vleugels, daar deed het toestel je vaak aan denken. Je kreeg een plaats midden in de cabine toegewezen. Gelukkig bij een raam. De dikke zakenman die daar eerst zat, was lachend opgestaan toen hij je zag. Hij had de plaats bij het gangpad genomen omdat je vast wel naar buiten zou willen kijken. Dat deed je dan ook plichtmatig, terwijl je op een broodje kauwde en vruchtensap dronk dat de stewardess had rondgedeeld. Je kon anders goed voelen dat het de vorige avond laat was geworden, want turend over al die boerenkool vielen je ogen bijna dicht. Zo zag het oerwoud er vanuit die hoogte uit: veldjes boerenkool zo ver als je kon kijken. Later zouden de bergen komen, dat was iets prachtigs — als er tenminste niet teveel wolken hingen.
Je schrok wakker omdat de dikke man naast je iets onverstaanbaars schreeuwde. Je voelde zijn grote handen, hij deed iets met je veiligheidsriem. Suffig staarde je in zijn bolle zwetende gezicht dat zich over je heenboog, terwijl de riem om je middel ineens benauwend strak kwam te zitten. Je wilde protesteren, maar alles was zo verwarrend. Je hoorde huilerige stemmen en geroep van mannen. De stewardess schreeuwde iets over kalmte en geen paniek, met overslaande stem. De dikke man leunde nu puffend achterover om zijn eigen riem vast te maken. Op zijn bezwete gezicht danste een rode gloed. Je keek ongelovig opzij uit het raam en zag gele vlammen uit de vleugel slaan. Het volgende moment was het net alsof je in een plotseling stoppende auto zat. Je voelde een hevige pijn in je borst, terwijl overal om je heen passagiers van hun zitplaatsen geslingerd werden. Ook de dikke man. Hij smakte neer in het gangpad, kroop overeind en draaide zich om, nog half op zijn knieën, zijn ogen strak op jou gericht. Hij schreeuwde met een hoge rare stem: „Je hoofd omlaag. Doe je hoofd omlaag!"
Dat deed je, en nu zag je niets meer. Maar je voelde hoe het hele toestel steeds meer begon te sidderen en te schokken. En bij elke schok werd het gegil van de passagiers erger. God, wat was je bang! Ineens merkte je dat je zelf ook gilde zonder je in te houden. Je kon er niet mee stoppen. Toen kwam die ene en adembenemende schok. Je kneep je ogen stijf dicht en voelde dat je zweefde. In je eentje vloog je door de lucht. Maar je zat nog op je stoel. Dit was niet echt, een droom. Ineens voelde je dat je in de lucht draaide, met stoel en al. Verbaasd deed je je ogen open. Je zag de boomkruinen onder je voorbij schieten... Meteen kneep je je ogen weer dicht. De riem snoerde je adem af.
Nu ga ik dood, dacht je.

Toen je bijkwam lag je op de grond, nog steeds vastgesnoerd in de vliegtuigstoel. Leuning en kniesteun hadden de klap opgevangen, terwijl je zelf op de bank viel — zó was je blijven leven. Niet dat dit mirakel tot je doordrong, dat kwam pas later. Veel later. Nu keek je versuft tegen de schemerige boomkruinen aan en je hoorde een vogel krijsen. Verder was het stil. Je had absoluut geen behoefte om te bewegen. Pijn voelde je niet. Eigenlijk wou je alleen maar slapen...

Vaag en veraf klonk geplof en geknetter, als van een oude brommer in de nachtelijke straten van Brisbane. Eerst luisterde je gedachteloos. Toen begon het te regenen, en dat kon niet als je veilig en warm in je bed lag, in je eigen kamer. Je dacht dat het regen was, maar deze regen deed pijn... schroeide je gezicht. En die brommer bleef maar knetteren voor het huis. Je begreep het niet goed en deed je ogen open. Zag de rode hemel, de vlammetjes in de boomkruinen... Verbijsterd keek je opzij. Daar lag een stuk van het vliegtuig. Het verwrongen metaal lichtte op in de rode gloed. Een eind verder lag een groter wrakstuk. Bossen kabels en draden hingen eruit. De stank van verbrande benzine... Je kreeg vaag het gevoel dat je iets moest doen. Er was iets...

Met gevoelloze vingers rukte je aan de sluiting van de riem. Je moest hier vandaan. De riem schoot los. Voor het eerst merkte je dat je schoenen verdwenen waren. Moeizaam hinkte je tussen de geschampte en versplinterde stammen door. Het gras onder je voeten knisperde. Achter je klonk een blazend geluid en een helrood onrustig lichtschijnsel flakkerde over de grond. Je probeerde te hollen. Rakelings langs de gebroken etalagepoppen die schots en scheef tussen de wrakstukken lagen... Dode en verminkte passagiers, maar dat zou je later pas begrijpen. Nu wilde dat niet tot je doordringen. Je holde, het donkere bos in, de heuvel af. Je moest over een omgevallen boomstam klimmen, je losscheuren uit een wirwar van klimplanten. Scherpe doornen haalden je huid open. Na een tijdje stond je buiten adem stil. Hier was het donker, en koud. Verbaasd ontdekte je dat je tot je enkels in de drassige bodem wegzakte. Muggen streken op je neer, staken je overal.

Langzaam drong het tot je door. Je was neergestort in de wildernis! De enige overlevende misschien... en hoe moest je in leven blijven tot ze je vonden, àls ze je zouden vinden. Huiverend hurkte je neer onder een boom, terwijl het snel donker werd. Ineens was je bang voor alles. Slangen, wilde dieren! Je luisterde gespannen, maar je hoorde alleen de muskieten die je levend probeerden op te vreten. O God! Wat moest je beginnen? Je zag de gezichten van je vader en moeder voor je. Zou je hen ooit terugzien? Je hele lichaam begon nu pijn te doen. Verschrikkelijke beelden keerden in je herinnering terug: de vlammen op de vleugel, de vallende passagiers, de dikke man in het gangpad... Toen je dacht aan de dikke man begon je te huilen.

Een kwaadaardig gesis vlakbij deed je opspringen.

Volkomen overstuur begon je te hollen. Takken sloegen in je gezicht. Er glipte iets weg over je blote voeten. Je schreeuwde. Uit de donkere wildernis stegen allerlei schimmen op. Je stond stil, met kloppend hart. Ik ben alleen, dacht je. Alleen in het oerwoud. Help me. Help me, anders ga ik dood! Ik weet zeker dat ik doodga!

De schimmen namen vaster vorm aan. Ze bewogen met je mee terwijl je liep, stonden stil als je gevallen was, liepen weer mee, stonden weer stil... Je bereikte een open plek in de wildernis. Daar waadde je tot je middel door een beek voor je merkte dat het te diep was. Je stond hijgend stil, luidop snikkend. De schimmen verschenen stil en afwachtend onder de boomstammen. Je kon ze nauwelijks zien, maar je voelde dat ze er waren.

Hoe het kwam wist je niet, maar ineens kon je ze ook zien. Mensen. Maar dat stelde je niet gerust. Naakte zwarte mensen, met botten door hun neus, veren in hun haar, speren en knotsen in hun hand. Papoeas. Wilde Papoea's. Koppensnellers. Kannibalen.

Je staarde. Je hield op met snikken, zelfs met hijgen. Je stond doodstil en staarde naar die verbazende mensen. Ze zagen er somber en gevaarlijk uit, zoals ze daar stonden en hun knotsen vasthielden, kwaadaardig en meedogenloos. Hun gezichten waren vertekend door verfstrepen en lagen kalk. Ze hadden niets maar dan ook niets te maken met de „beschaafde" Papoea's, die je in Madang vaak genoeg was tegengekomen. Misschien hadden ze wel nooit eerder een blanke gezien. Hun maskerachtige gezichten leken onmenselijk. De woorden van je vader klonken ineens weer in je oren: „Daar leven nog stammen die iedere blanke doden. Echte barbaren die hun territorium tegen iedere indringer verdedigen. Ja jongen, daar heerst nog het stenen tijdperk..."

De grootste, met een geweldige bos veren in zijn haar, varkenstanden in zijn neus en witte krijtkringen om zijn ogen, zodat zijn gezicht een doodskop leek, hief zijn knots op en begon langzaam door het drabbige water te waden. Je wist dat hij je kwam doden. Je hief je handen op, maar dat was alles. Het was alsof je toeschouwer was van iets dat je niet aanging... van een film in een buurtbioscoop in Brisbane. Ik tel niet mee, ik ben maar een jongen van twaalf, dacht je nogal dwaas. Toen stond de grote naakte man met de opgeheven knots voor je.

Maar hij sloeg niet toe. Hij strekte zijn andere hand uit, met wijdopen mond, en wees naar je... wees naar je borst. Het was alsof hij daar iets zag dat hem verbaasde en verontrustte. En zijn andere hand met de knots leek hij te vergeten, die hand zakte langzaam omlaag. Hij staarde met zijn witomrande ogen naar je, keerde zich toen om en stootte een rauwe kreet uit naar de mannen op de oever. Die kwamen nu ook langzaam het water in, hun bewegingen stijf en gespannen, alsof ze op alles bedacht wilden zijn. Allemaal hielden ze hun blik strak op je borst gericht, alsof ze daar iets onbegrijpelijks zagen. En toen je zelf omlaag keek, onwillekeurig, een schichtige bange blik, toen zag je niets anders dan die ene schelp... de groene kaurie die je 's morgens nog in Madang had opgeraapt en die nu aan het zilveren kettinkje van je moeder om je hals hing.

Slot volgt

DE ARGONAUTJES

TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY KLEIN
KLEUR: PHILIP SOHIER

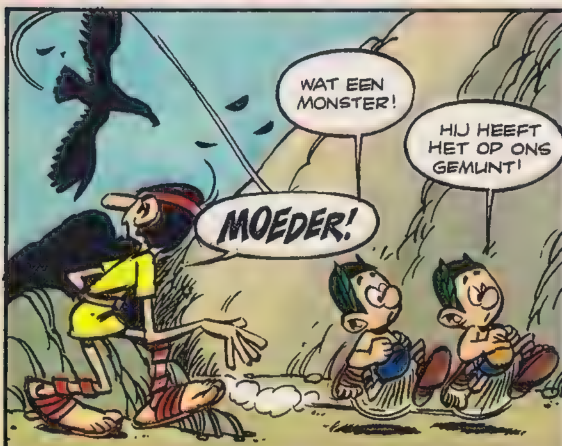
OEIOEI! AAAIII! HELLUP!

DIE LUMMEL HEEFT DE SCHRIK AARDIG TE PAKKEN!

JA, HIJ WEET DAT ER MET ONS NIET TE SPOTTEN VALT!

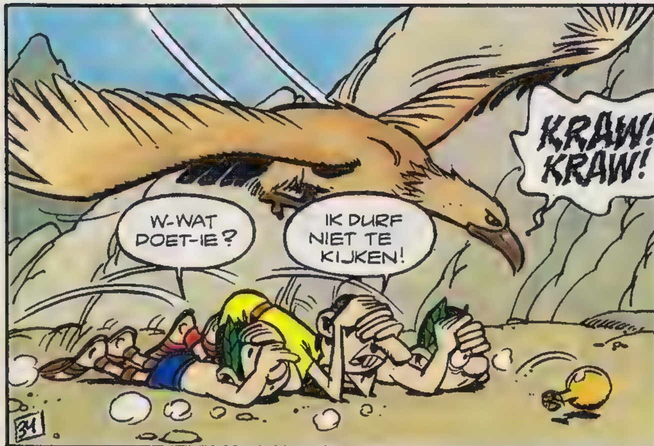

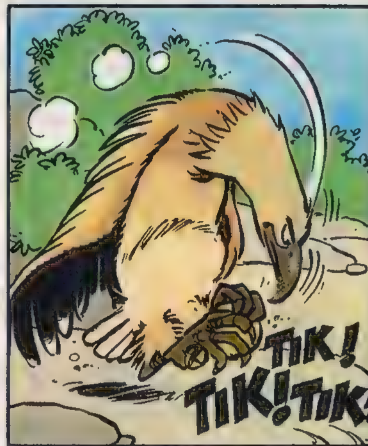

het water van de styx

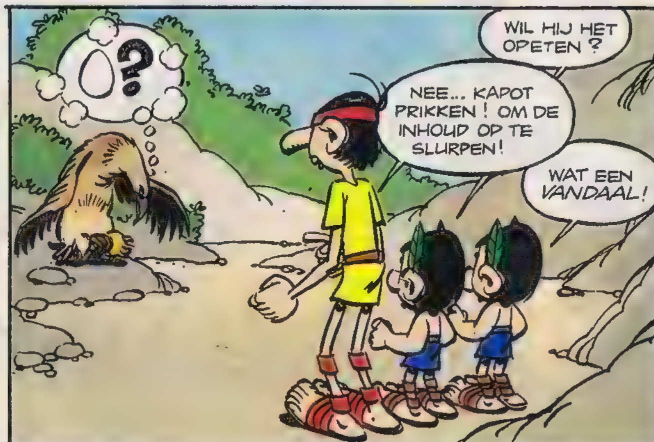

WORDT VERVOLGD

WAANZIN, WAANZUIT

TEKST EN TEKENINGEN:
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP

een nieuwe dag

COCCO BILL IN BROKKEL-CITY

...JA, EXCEL-LENTIE, ZO STAAN DE ZA-KEN... IK HEB U NU ALLES VERTELD...

RAF PAFFERAF VERTELT AAN DE KEREL DIE MET DIE DIKKE SIGAAR IN ZIJN STOEL ZIT WEGGEZAKT ALLES WAT ER MET DE BENDE GEBEURD IS...

OKAY RAF. ALLEEN JAMMER DAT IK AL-LES AL WIST! MAAR GEEN PANIEK WANT IK WEET PRE-CIES WAT IK ER AAN DOEN MOET. WE ZULLEN DIE ZEVEN KNAKKERS UIT DE WEG RUIMEN...

DIE ZEVEN BROERTJES ZITTEN NU IN DE GEVANGE-NIS... COCCO BILL HEEFT DE STOMMITEIT BEGAAN ZE 'N PAAR DAGEN OP TE SLUITEN... HM... WIL JE EEN SIGAAR?

TSJAF!

OH, DUS DIE ZEVEN ZIJN OPGE-SLOTEN! NOU ...HM... WAT EEN LEK-KER SIGAA...

BOING!

HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA! HA!

MAAR LATEN WE OP ONS ON-DERWERP TERUG-KOMEN: AANGE-ZIEN JULLIE NIET IN STAAT ZIJN DE EIGENAAR VAN AL-LE BANKEN EN POSTKOETSEN TE BEROVEN, LOONT HET DE MOEITE BOFTY BLIT-ZERMAN GE-VANGEN TE NEMEN!

EN DAN ZOUDEN WE IN RUIL VOOR ZIJN LE-VEN BIJVOORBEELD AL ZIJN RIJKDOMMEN KUN-NEN VRAGEN... DUS, RAF, AAN HET WERK! EN WEE JE GEBEEN-TE ALS JE EEN FOUT MAAKT!

NADAT HIJ AFSCHEID HEEFT GENOMEN VAN DE GEHEIMZINNIGE OPPERHOOFD-MAN GAAT RAF TERUG NAAR ZIJN HOL MET DE NIEUWE OPDRACHT: BOFTY BLITZERMAN ONTVOEREN!

DEZELFDE MENEER BLITZERMAN STAAT TEGELIJKER-TIJD TE RAZEN IN HET KANTOOR VAN DE SHERIFF VAN BROK-KEL-CITY. ONZE COCCO BILL IS ER OOK...

KALMEERT U TOCH, MENEER BLITZERMAN! IK HEB NIET...

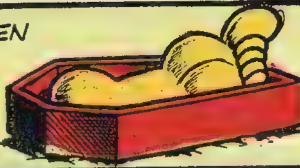
BARST MET JE KALMEREN! JULLIE HEBBEN DE REDDERS VAN MIJN BANK IN DE GEVANGENIS GE-ZET!

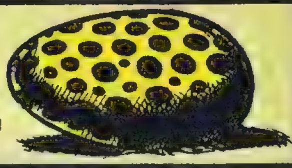
HM... HET IS MAAR VOOR TWEE DAGEN... ZE HEBBEN DE WET OVER-TREDEN... ZE HEBBEN NAMELIJK ZONDER TOE-STEMMING MET MIJ GEVOCH...

MENEER GALOB, ALS IK BURGEMEES-TER VAN DE STAD BEN, ZULT U GEEN MINUUT LANGER SHERIFF ZIJN... IK ONTSLA U OP STAANDE VOET!

23

DOOR:
JACOVITTI
VERTALING:
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

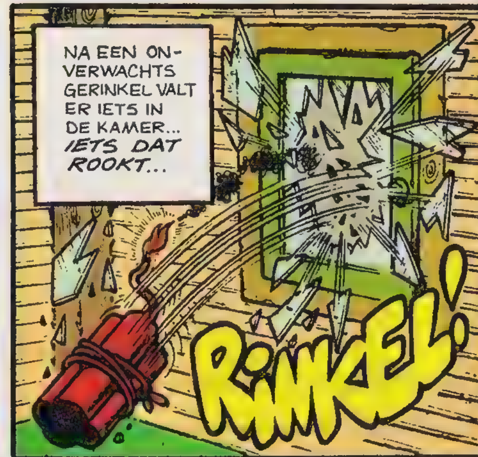

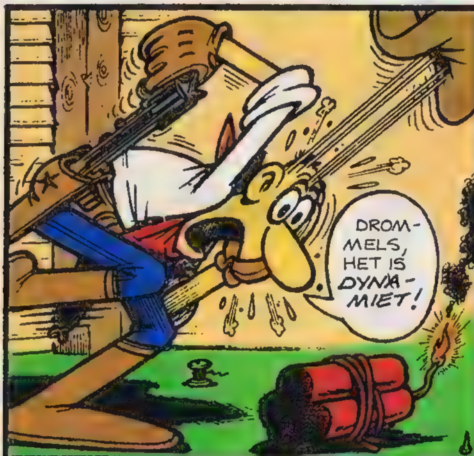

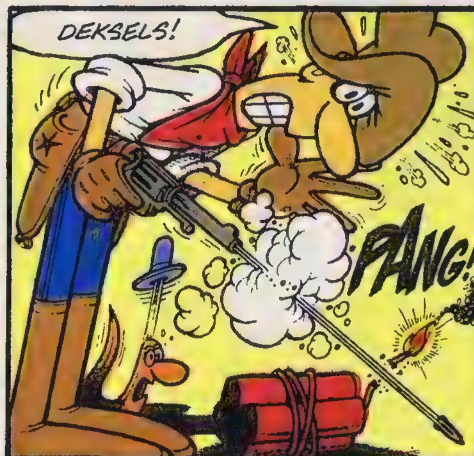

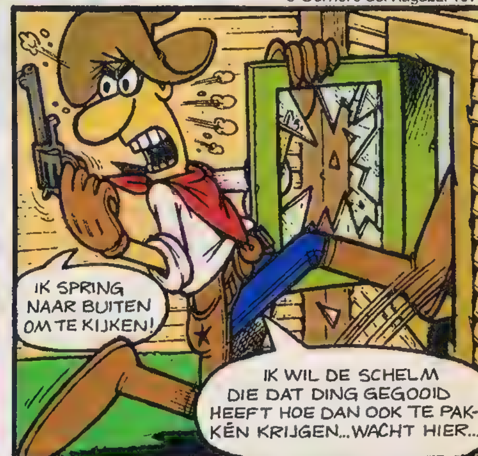

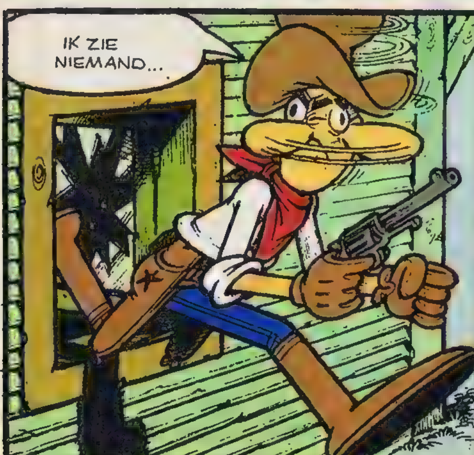

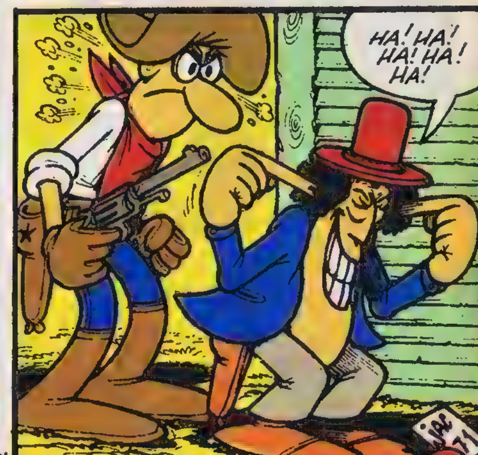

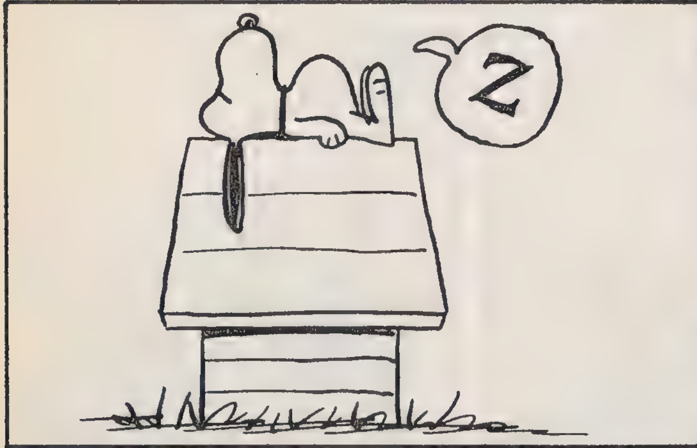

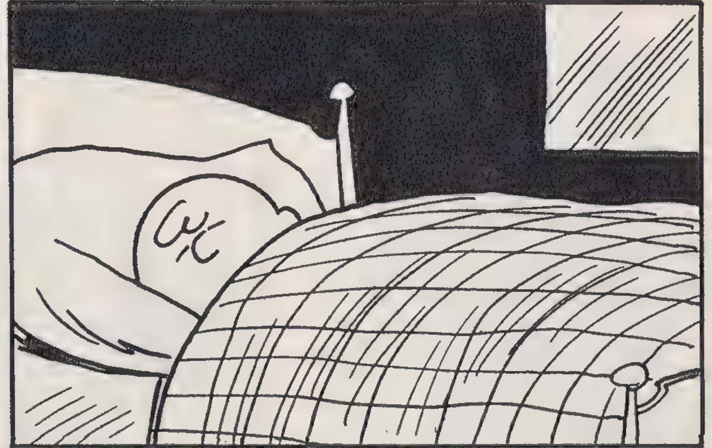
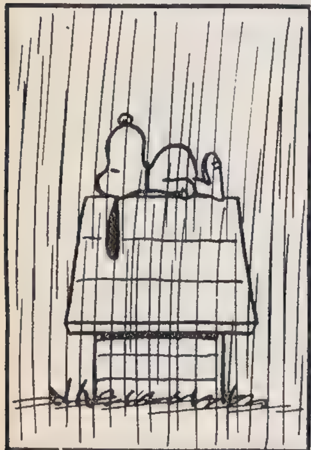
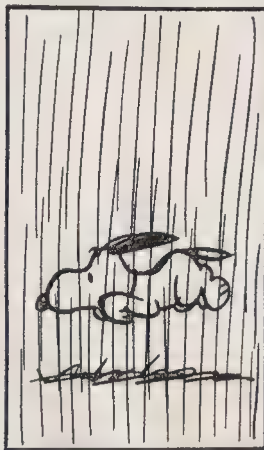

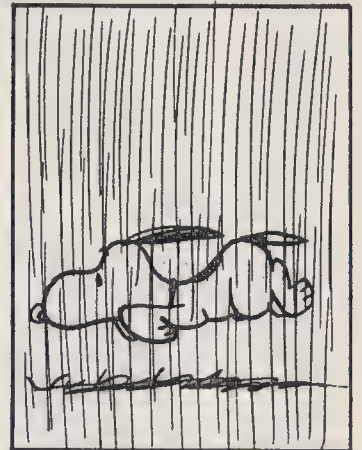
WORDT VERVOLGD

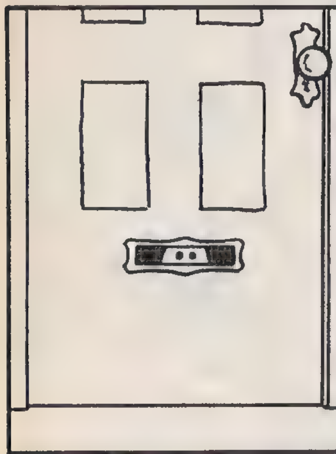
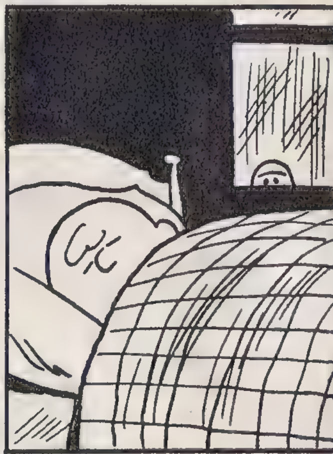
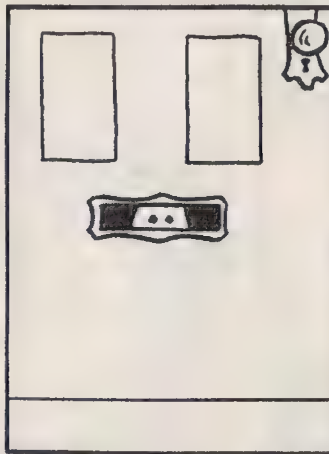
PEANUTS

DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
PATRICK WESSELS

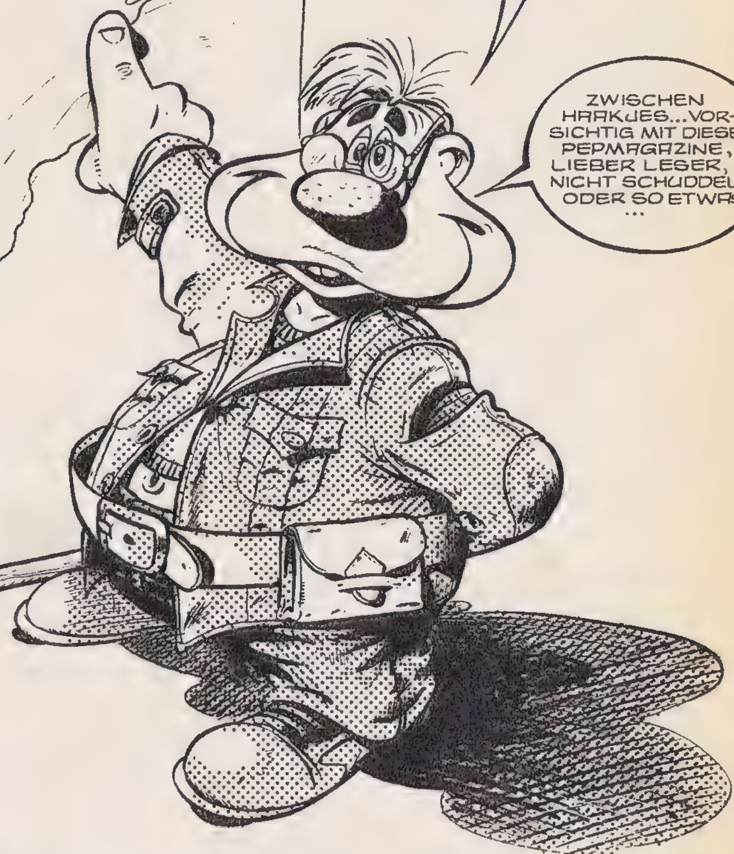

DE 'MUSKITUS UNICUM'

DOOR: WILBERT PLIJNAAR

FEBRUARY 28, 1974

UITGESTORVE
GEWAANDE
MUSKIET
ONTDEKT

DIEP IN DE NACHT KWAM ICH BIJ HET QUAUTQUAUTINCHAN-MOERAS AHN...

DREUN AU!

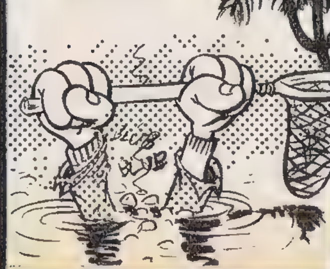
PAF

BOM

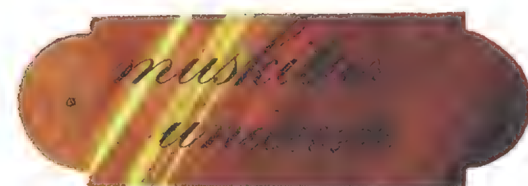

VOORZICHTIG
ZEI IK TOCH!!!

Hee, doe mee aan de grote kleurwedstrijd van Bazooka Joe.
Je kunt een spaarbankboekje met 100 gulden winnen.

Kleur deze plaat zo mooi mogelijk in en stuur hem met 5 Bazooka wikkels (of 3 wikkels van Bazooka Maxi) IN een envelop aan Bazooka Joe, Postbus 1107, Den Haag. Vergeet niet een postzegel op de envelop te doen en stuur hem in vóór 15 juni 1974.

Er zijn fantastische prijzen! Vijf eerste prijzen: spaarbankboekjes met 100 gulden. Vijf tweede prijzen: spaarbankboekjes met 50 gulden. Vijf derde prijzen: spaarbankboekjes met 25 gulden. Dan zijn er nog 425 kansen om een spaarbankboekje van 5 gulden te winnen.

Gelukkige winnaars krijgen bij hun spaarbankboekje van de Nederlandse Middenstandsbank ook nog een prachtige spaarkubus met slot cadeau.

Veel plezier en doe je best.

Naam ____________________

Adres ____________________

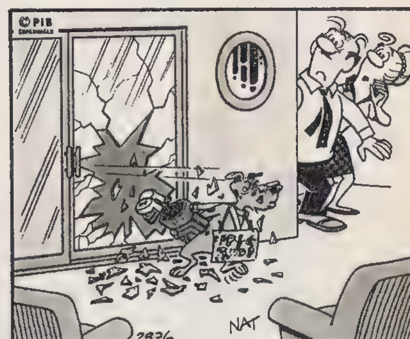
Plaats ____________________

Leeftijd ____________________

Medewerkers (en hun familieleden) van Intec en het reclamebureau zijn uitgesloten van deelname. (Als je het blad niet wilt beschadigen kun je bij je winkelier een andere -en grotere- tekening halen.)

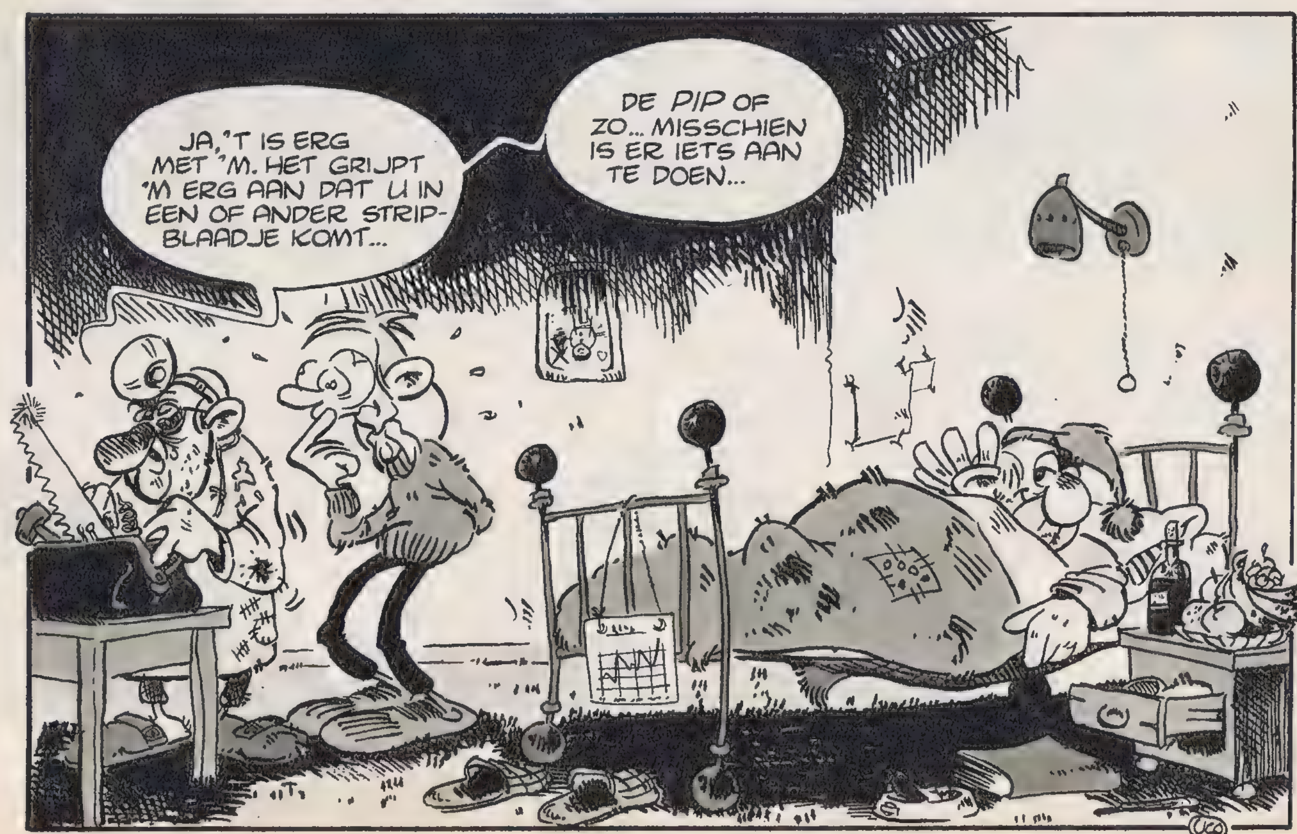
PEP's lonely hearts club

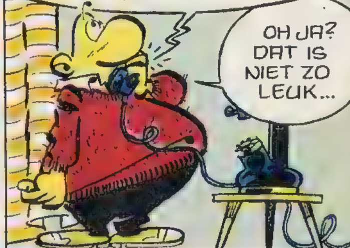

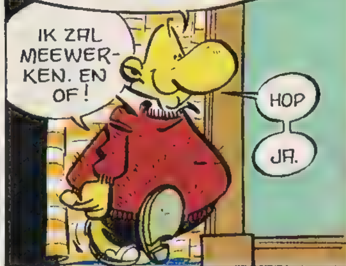

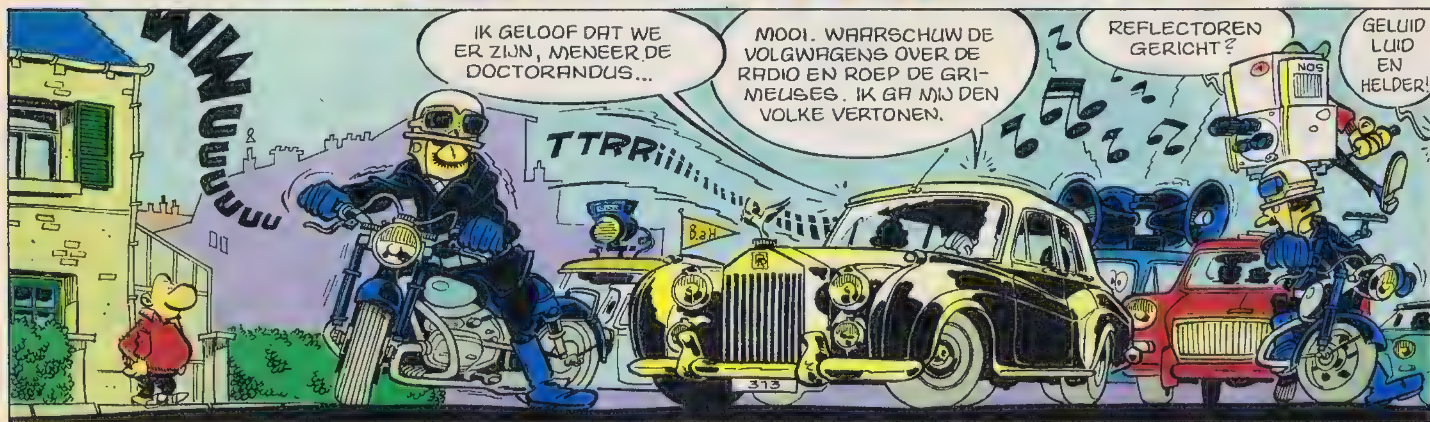
OLIVIER BLUNDER

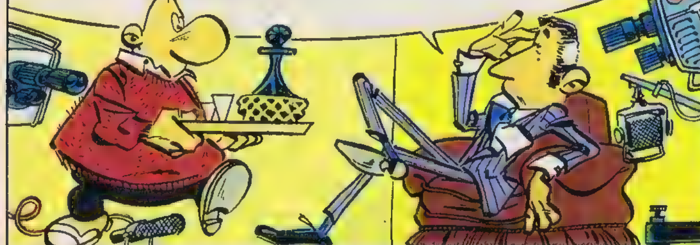

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

supermaniak

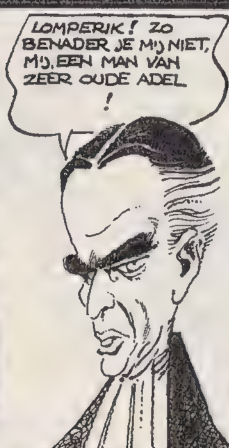

KRAAIENHOVE

DOOR
WILLY LOHMANN

de familievloek

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

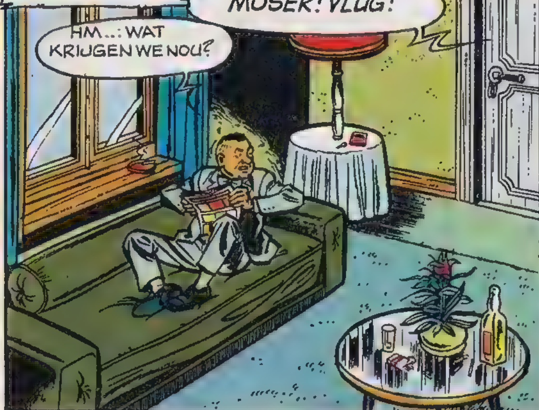
ALBRECHT EN KARL ZIJN WEGGEGAAN... WAT KAN IK NU DOEN? HOE ZAL IK DIE VERVELENDE MÖSER ER TUSSEN NEMEN?

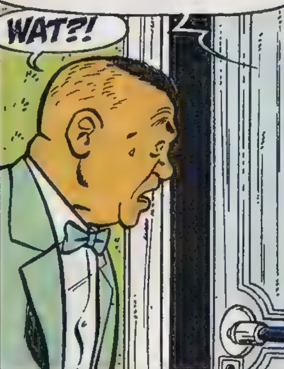
IK ZAL ER NOG EENS OVER NADENKEN, RIK... JE HOORT NOG VAN ME EN DAN ZIEN WE WEL WEER VERDER.
BEDANKT VOOR UW MEDEWERKING, GENERAAL. IK HOOP DAT ALLES NOG GOED ZAL AFLOPEN!

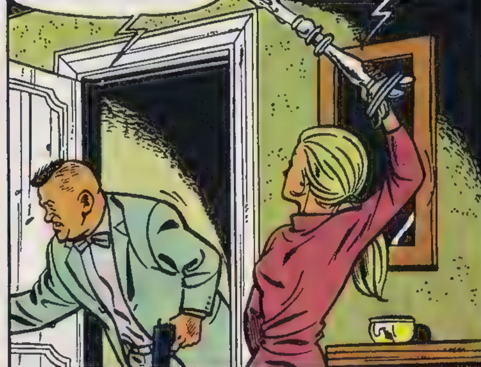
45.372 KM OP DE TELLER, NET ALS BIJ ZIJN EIGEN WAGEN. NADAT DE MOTOR GESTART IS, DUURT 'T NOG DRIE MINUTEN EN DAN... BOEM!

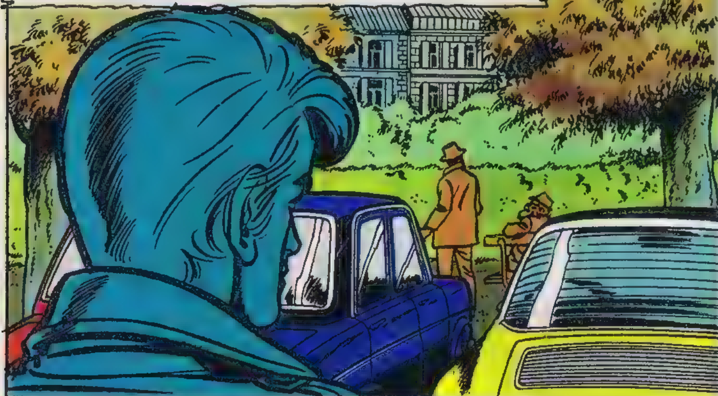
ONDERTUSSEN...
MÖSER! VLUG!
HM...: WAT KRIJGEN WE NOU?

MAAK DE DEUR OPEN EN HAAL EEN DOKTER! IK HEB VERGIF INGENOMEN!
WAT?!

STOMMERD! WAAROM HEB JE DAT NOU GEDAAN?
OM BIJ JOU WAT TE KUNNEN DOEN!

RIK GAAT NA HET ONDERHOUD MET GENERAAL VAL TERUG NAAR ZIJN WAGEN...

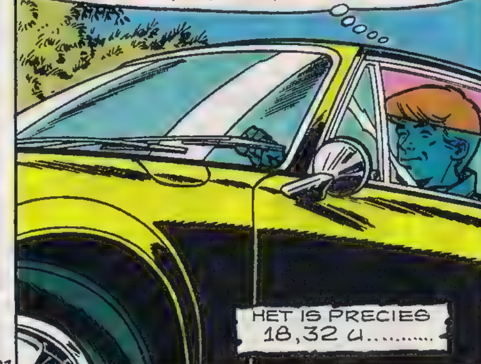
EN NU SNEL NAAR HET ANDERE HUIS...

VLUG...

OH!

TOCH IS HET EEN FIJN WAGENTJE. HIJ HEEFT ZICH UITSTEKEND GEHOUDEN. EN NU GAUW NAAR HUIS!
HET IS PRECIES 18,32 U.........

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: DUCHATEAU
VERTALING:
ANNEKE MOLENAAR

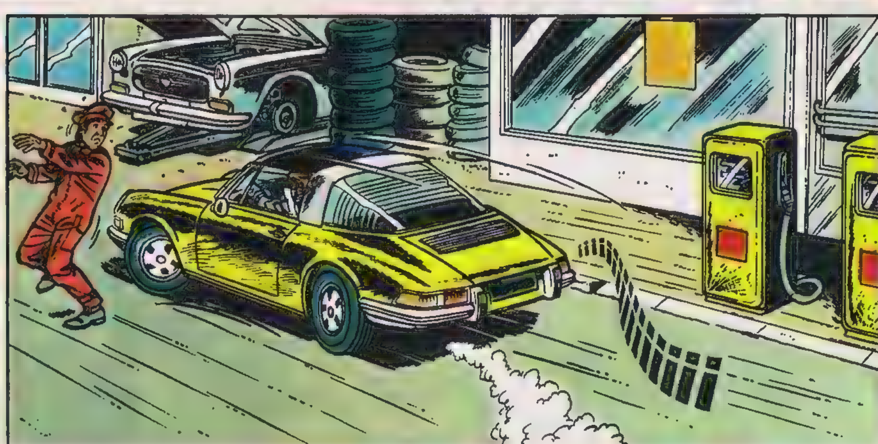
duel met de beul

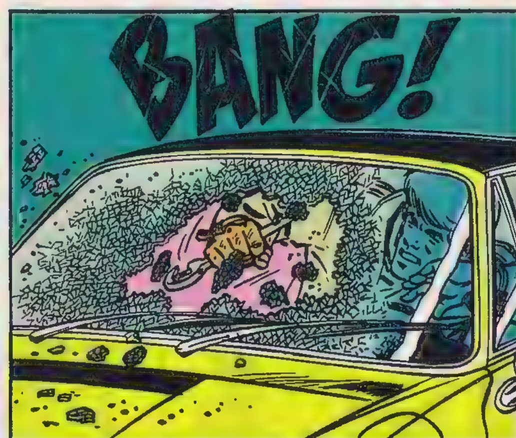

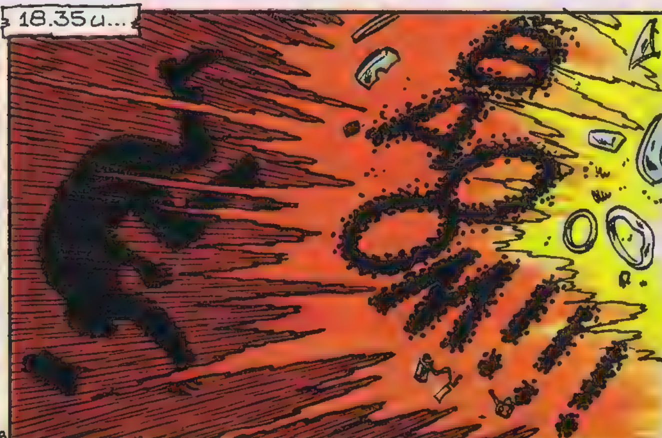

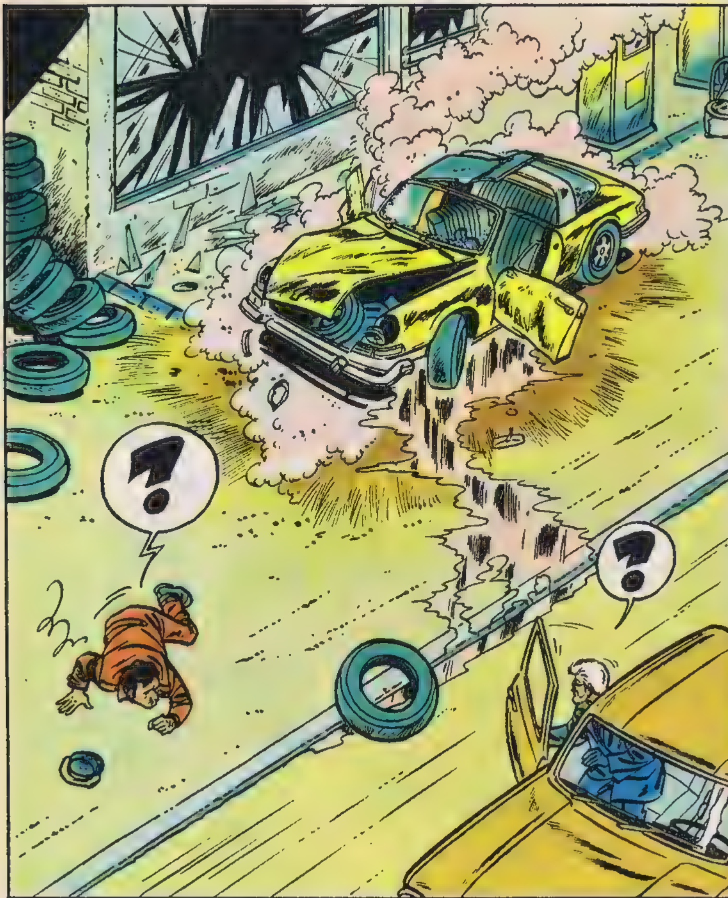

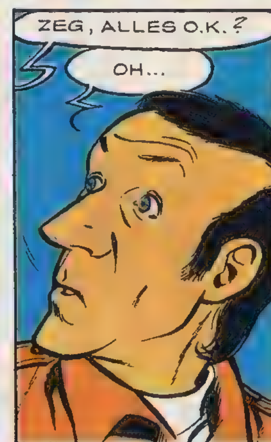

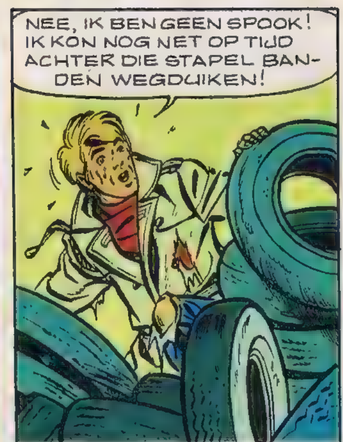

RIK RINGERS

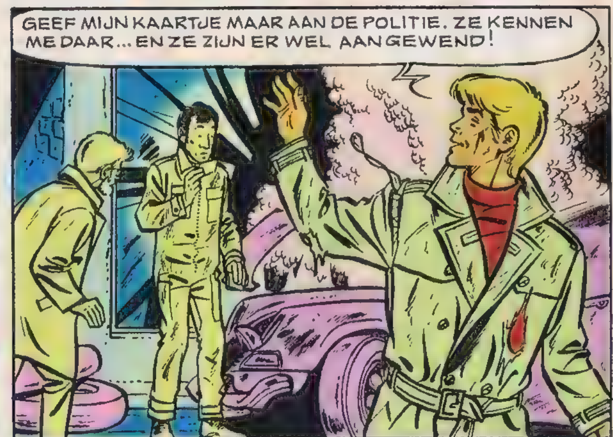

OH! WAAR IS DE BESTUURDER ? HIJ...

ZEG, ALLES O.K. ?
OH...

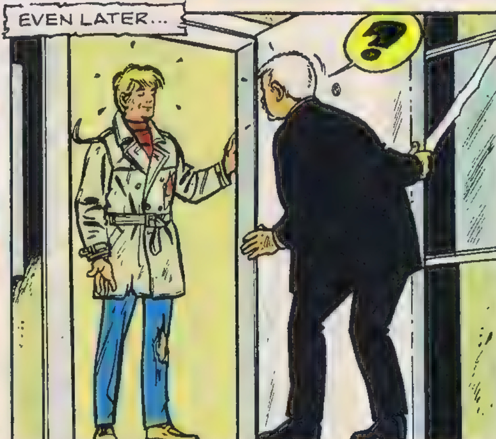

NEE, IK BEN GEEN SPOOK! IK KON NOG NET OP TIJD ACHTER DIE STAPEL BANDEN WEGDUIKEN!

DE...DE WAGEN...
DAT IS NIET BELANGRIJK. HIJ IS NIET VAN MIJ EN... HIJ WAS TOCH NIET ZO BEST MEER. WAT ER VAN OVER IS, MAG U VAN ME HOUDEN...

IK KAN NIET OP DE POLITIE WACHTEN... IK MOET BELANGRIJK WERK DOEN. BEDANKT VOOR'T REDDEN VAN MIJ
EN... HET ONDERZOEK DAN?

GEEF MIJN KAARTJE MAAR AAN DE POLITIE. ZE KENNEN ME DAAR... EN ZE ZIJN ER WEL AAN GEWEND!

DAT SCHEELDE MAAR EEN HAARTJE. MAAR HOE KONDEN ZE NOU WETEN... VLUG 'N TAXI EN NAAR HUIS!

EVEN LATER...

RIK, WAT...
EEN AANSLAG... ER ZAT 'N BOM IN DE WAGEN. WAAR IS WITEK ?

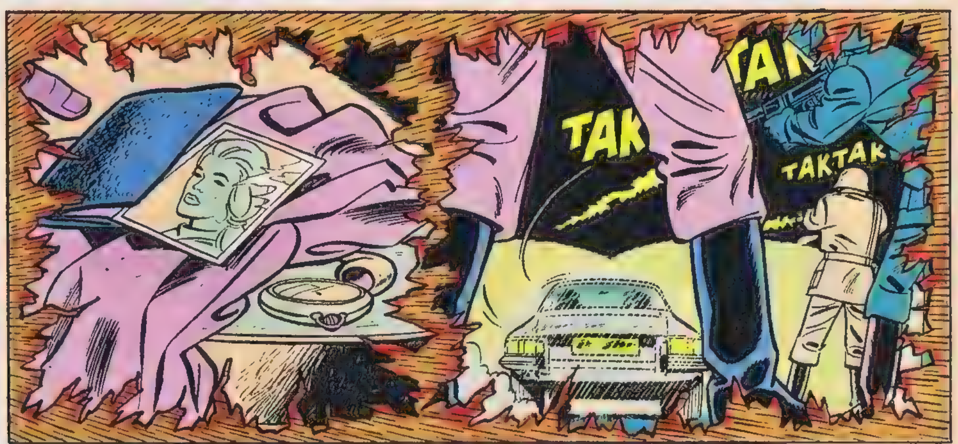
duel met de beul

WORDT VERVOLGD

Katja

heeft verschrrrrrikkelijk lekkere drop!

KATJA staat op àlle zakjes drop van Langenberg, de fabriek die in héél Nederland bekend is om zijn lekkere drop.
Het meest beroemd zijn de Kokindjes, Fabeltjes, Trampolientjes en Mengdrop.
Die ken je natuurlijk wel. En anders moet je er maar eens gauw naar vragen.
Allemaal lekkerzachte drop.
De lekkerste die er bestaat!

KATJA drop is èchte drop. Weet je waarvan die wordt gemaakt? Van het sap van zoethoutwortels. Dat is bijna zwart en komt uit Azië. Al meer dan 2000 jaar geleden was dit sap bij de Oosterse volken bekend als een geneesmiddel tegen hoest en maagpijn. De èchte drop van KATJA is niet alleen erg lekker, maar óók gezond!

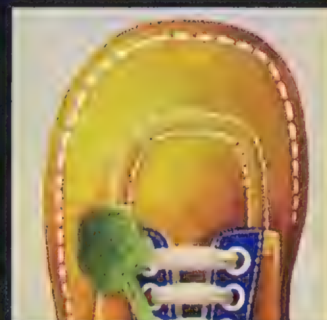
Katja
lekkere drop van Langenberg

KicKers

zijn alléén echt als de naam er op staat!

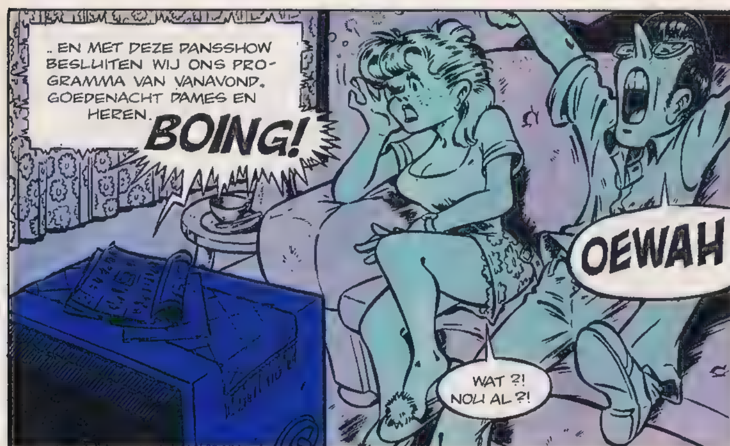

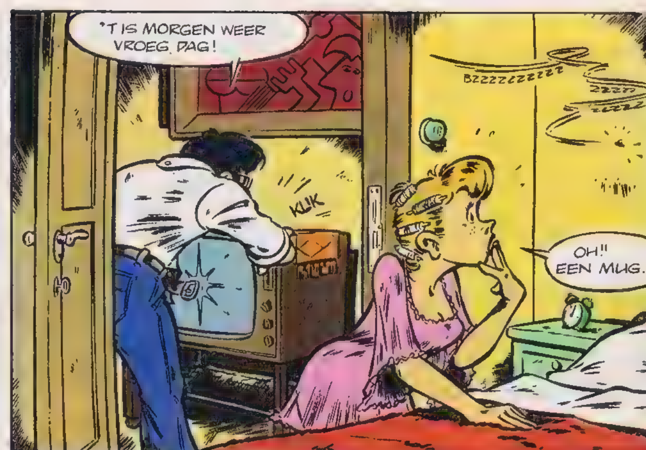
Pas op als je Kickers koopt:
Alleen de èchte Kickers hebben het leren bloemetje, de naam op de hiel en het gat in de hak.
De echte Kickers zijn wasbaar met water en zeep.

alléén-importeur:
gebr. frank+co b.v.
telefoon 02505-666

bedtijd

TEKENINGEN:
ROBERT VAN DER KROFT
TEKST:
WILBERT PLIJNAAR
KLEUR: TONNY KOOT

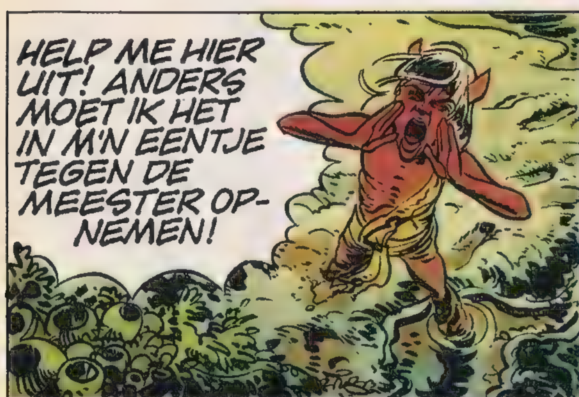

RAVIAN

TEKENINGEN: MEZIERES
TEKST: LINUS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

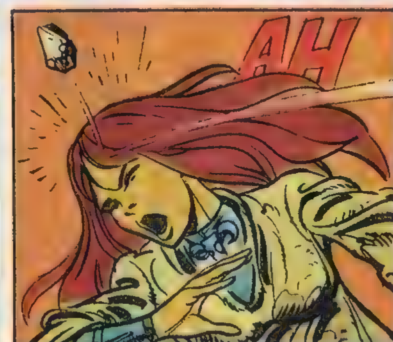

de vogels van de meester

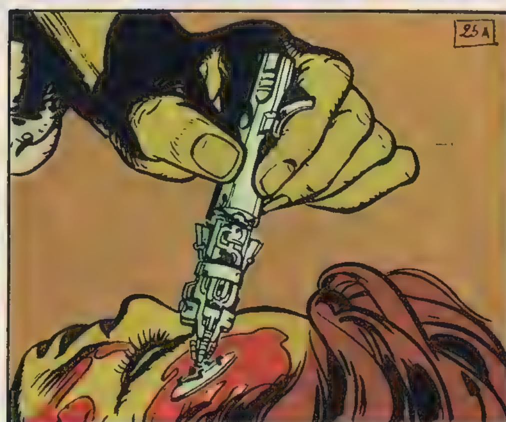

RAVIAN

25A

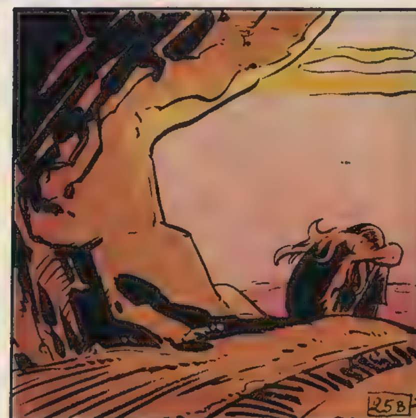

'T GAAT WEL WEER...
HOE VOEL JE JE NU?

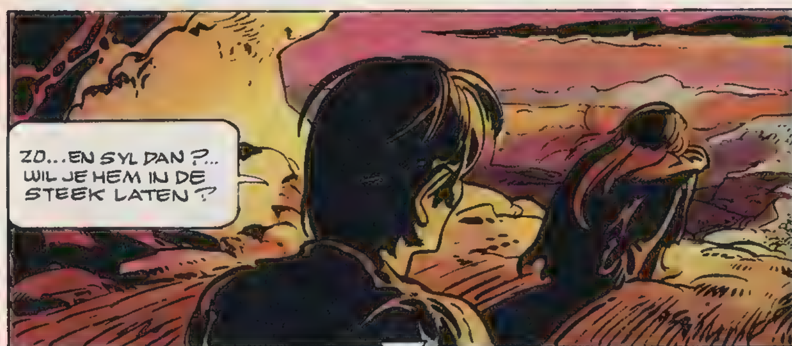

EERST BEN IK BIJNA VERDRONKEN, TOEN DWONGEN ZE ME VODDEN AAN TE TREKKEN, EN NU HEBBEN ZE ME GESTENIGD...

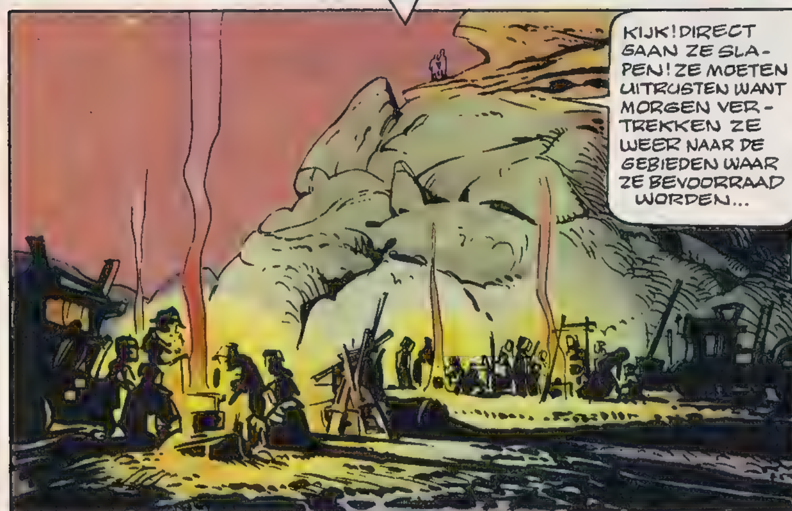

IK HOUD HET HIER NIET LANGER UIT! IK HEB ER GENOEG VAN! GENOEG! LAAT DIE IDIOTEN ZICH MAAR UITSLOVEN VOOR DIE MEESTER, ALS ZE DAT ZO LEUK VINDEN!!! IK WIL NAAR ONZE ASTRONEF TERUG!

HEB JE DAT BEGREPEN!?!

25B

de vogels van de meester

WORDT VERVOLGD

ERWIN

ACH DWAAS, WAT 'N VRAAG! WAAR KOM JIJ VANDAAN? WIE IS JE MEESTER??
M'N MEESTER–HI! DIE IS GOED! M'N VRIND DE KONING ZUL JE BEDOELEN, HIHIHI!
ZIT JE NIET GLAD EH, VENTJE?

KONING... VOOR ZOLANG 'T DUURT... NOU JA, HEB JE EEN GEWONDE GEZIEN, JA OF NEE?
GRRR.

NEE!
EN IK HEB GENOEG VAN JOU, VENTJE! WACHT! IK KOM BIJ JE...
WAT ZIT ER ONDER DIE KOP! LA'S KIJKEN!

HALT! HI! STOP!
LAF-BEK!

HM...
©HANS G KRESSE 1973

DIE SNUITER HEEFT MISSCHIEN MIJN LEVEN GERED... MAAR HIJ DEUGT NIET... DA'S VAST! HI!

IK BEN MAAR EEN GEWONE VARKENSHOEDER, HÈ?

WAAR ZAL IK ME MEE BEMOEIEN, HÈ? MAAR IK BEMOEI ME ER WEL MEE! HI! DE KONING IS M'N VRIND... EN ER HANGT HEM WAT BOVEN Z'N HOOFD, DA'S VAST!

... EN WAT ZIE IK??? ÉÉN LIGT IN GEVAAR... RIJKDOM... BEDREIGD DOOR ACHT... TUT-TUT---

ÉÉN IS DE KONING. KLOPT! DAT VENTJE HOUDT VAN EEN RIJK LEVEN EN ACHT... DUISTERE MACHTEN JA JA, DA'S NATUURLIJK DIE GLUIPERD VAN DAARNET... DIE, DIE SCHADUWKWAST--...

ÉÉN EN ACHT... NEGEN... BRRR, STRIJD!!! NOU JA... DAPPER IS-IE EN VÈCHTEN KAN-IE... MAAR MET VÈCHTEN REDT HIJ 'T NIET DEZE KEER...
SJONGE...

Z'N DRIE LIGT VERKEERD EN –HI– ER IS 'N VROUW IN 'T SPEL! DE ZES... EN DIE VROUW WORDT HEM NOG DE BAAS OOK...
HI!
HM.
TSS-S-..
D-DAT KAN IK MAAR BETER NIET VERTELLEN.

'N MENS MOET UITKIJKEN MET DIE DRIFTKOP MAAR... DAT VENTJE IS TOCH MIJN VRIND...

EN JE VRINDEN LAAT JE NIET IN DE STEEK... IK GA HEM WAARSCHUWEN...
21

INMIDDELS OP ERWINS BURCHT...
BLIJ MET JE SIERADEN, INGRID? EN ÈCHT ROMEINS GLASWERK... HÉÉL MOOI, VIND JE NIET, KELL?
JA- MOOI... MAAR WAT MOET JE ERMEE? WE HEBBEN MEER AAN WAPENS EN DIE KOOPLUI, NOU DIE LACHEN ZICH...

HEER KONING, ER IS HIER EEN MAN, DIE JE MET ALLE GEWELD SPREKEN WIL...
IK HEB GEEN TIJD, GA JIJ MAAR KELL...!

DOOR:
HANS G. KRESSE

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

de ware koning

WORDT VERVOLGD

THE WAY WE WERE

met Barbra Steisand en Robert Redford

The Way Were is een soort politieke Love Story met in de hoofdrollen twee Hollywoodsterren: Robert Redford en Barbra Streisand. Als we dit schrijven, heeft de film in Amerika al zo'n 15 miljoen dollar winst gemaakt en verwachten computers dat hij boven Funny Girl zal uitkomen en die staat op de 20e plaats van de all time-moneymakers. Een publieksfilm dus, maar dan wel een erg goede. The Way We Were geeft een dwarsdoorsnede van een huwelijk. Katie Morosky (Barbra Streisand) ontmoet haar vroegere studiegenoot Hubbell Gardiner (Robert Redford) in de oorlogsjaren tijdens een avondje uit in El Morocco. Dan komt er een flashback. Katy blijkt rond 1935 op de universiteit in New York een linkse activiste geweest te zijn, presidente van de Young Communist League, een meisje dat overal tegen protesteert waar maar tegen te protesteren valt. Na hun ontmoeting in El Morocco worden de twee op elkaar verliefd. Toch weten ze dat ze niet bij elkaar horen. Als Hubbell een roman heeft geschreven en een aanbieding van Hollywood krijgt, trouwen ze. Wanneer aan het begin van de jaren vijftig de heksenjacht op alles wat links is in Hollywood begint, brengt Hubbell zonder meer veranderingen aan in de scenario's die hij schrijft. Daartegenover staat dan weer Katy die aan protestmarsen in Hollywood meedoet. De scheiding wordt al gauw een feit. Aan het eind van de film ontmoeten Katie en Hubbell elkaar jaren later weer. Katie loopt rond met pamfletten voor de Ban de Bom-beweging, Hubbell schrijft voor de televisie. Regisseur Sydney Pollack heeft alles zeer precies in elkaar gezet en het effect gekregen dat hij wenste: alleen uiterlijk veranderen de mensen wat, maar niet in wezen. Barbra Streisand (het linkse geweten van Amerika, in de film tenminste) en Robert Redford (in The Way We Were de conformist) kunnen zoiets helemaal waar maken.

Tekst: Jan de Rooij

SERPICO

met Al Pacino

Het is opvallend hoe fel de politie de laatste tijd bekritiseerd wordt in een aantal films. Het in de maling nemen van de politie is natuurlijk al zo oud als de Amerikaanse film zelf, maar in principe kon dit alleen in de komische films van Chaplin, Mac Sennett en consorten. In die films mocht alles. In de dertiger jaren werd de gangster vaak op lyrische wijze verheerlijkt en had de politie een ondergeschikte functie in het verhaal. Op dit moment staat de politie centraal in veel films. In kasstukken van de laatste jaren als Coogan's Bluff en Madigan gaan agenten constant buiten hun politieboekje. In Serpico maken ze het helemaal te bont. Serpico, naar het boek van Peter Maas, is het relaas van een „alternatieve" smeris. Agent Frank Serpico (Al Pacino), de hoofdpersoon van de film, is geen alledaagse politieman. Hij houdt van ballet, kleedt zich als een hippie, draagt één oorring en heeft geen moeite met vrouwen. Wat hem echter werkelijk anders maakt, is het feit dat hij niet omkoopbaar is. Veel van zijn collega-agenten beschouwen Frank Serpico dan ook als hun gevaarlijkste tegenstander: een eerlijke smeris, een smeris die steekpenningen weigert. Als Serpico de agenten, die wel steekpenningen accepteren, aanbrengt, wordt er een aanslag op hem gepleegd. Een scenario dus (naar een waar gebeurde geschiedenis!) over de noden van een dapper politieman.
Regisseur Sidney Lumet, een oude rot, een allesmaker, is in deze film een alleskunner. Mensen die gewend zijn aan het Nederlandse televisie-realisme zal het ongeloofllijk in de oren klinken, maar Serpico geeft je bijna twee uur lang het gevoel dat je zit te kijken naar echte, levende mensen, die zich de aanwezigheid van een camera niet bewust zijn.

THE DEADLY TRACKERS

met Richard Harris en Rod Taylor

Westerns hebben hun eigen patroon. Daarbinnen valt nog wel te spelen, zodat je het genre in soorten kan klassificeren. Met de komst van de Italiaanse western zijn de soorten nog toegenomen. Helemaal aan de rand van het genre duikt een type op, de Trinity-serie, die de kolder dermate benadrukt, dat er van de oorspronkelijke westerngedachte weinig meer overblijft. Erg moeilijk plaatsbaar is ook The Deadly Trackers van Barry Shear. Echt wel een western, maar vreemd. Het verhaal speelt zich af aan het begin van deze eeuw bij de Amerikaans-Mexicaanse grens. Een bende outlaws beroof. de bank van een dorp in Texas. Sheriff Kilpatrick (Richard Harris) kan de meeste bandieten grijpen, maar het bendehoofd Frank Brand (Rod Taylor) weet zijn zoontje in handen te krijgen. Om het kind te redden, laat Kilpatrick alle outlaws vrij. De bende gaat er dan met het jochie vandoor. Als Kilpatrick's vrouw haar zoontje tracht te redden, schiet Brand haar dood. Ook het kind sterft, het wordt vertrapt door Brand's paarden. Kilpatrick begint dan de jacht op de outlaws. De moeilijkheid van The Deadly Trackers is, dat de film geen duidelijke lijn trekt. Het is een regelrechte avonturenfilm, het is een „thema"-western, maar het is ook een spektakel waarin de grove effecten niet worden geschuwd. De hoofdpersoon heeft naast genuanceerd heldendom ook opmerkelijke eigenschappen die behoren tot het type van de antiheld. Het is van alles wat. Nee, een goede film is The Deadly Trackers beslist niet. Vooral de vechtpartijen zijn verward gemonteerd en maken een matte indruk. Rest mij nog te vertellen dat het geboden vrouwelijke schoon van middelmatige kwaliteit is.

een nieuw verfje

TEKST , TEKENINGEN ROBERT VAN DER KROFT

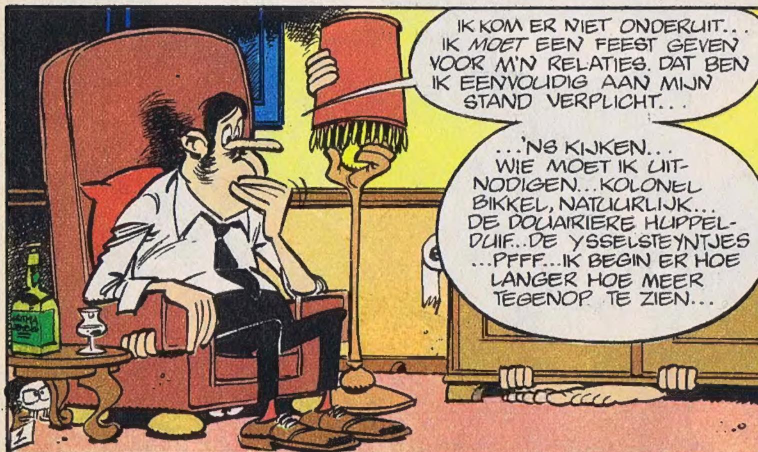

Baron van Tast tot Zeveren

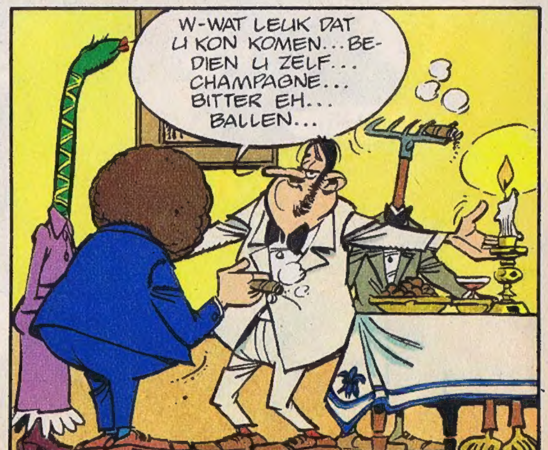

TEKENINGEN:
JAN VAN HAASTEREN
TEKST:
FRITS VAN DER HEIDE
KLEUR: PHILIP SOHIER

het avondfeest

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

ZOALS ALTIJD, WORDT DE THUISKOMST VAN ONZE VRIENDEN ALS VOORWENDSEL GEBRUIKT OM EEN FEESTMAAL AAN TE RICHTEN ONDER DE STERRENHEMEL... EN HET IS GOED ERAAN TE HERINNEREN DAT ELK VAN HUN REIZEN EEN VERRIJKING BETEKENT, AANGEZIEN DE DEELNEMERS EEN AANTAL VAN DE MEEST PLEZIERIGE GEWOONTEN VAN HET BEZOCHTE LAND OVERNEMEN...

?

ZZZZ!

EINDE

VAN DEZE EPISODE

UDERZO & GOSCINNY 4.73